

Domoznanski oddelek
37
UTRINKI
2009

KNJIŽNICA IVANA POTRCA PTUJ

37.091.8(497.4Podlehnik)

6011892,6

COBISS o

UTRINKI

T
R
I
N
K
I

Glasilo Osnovne šole
Martin Kores Podlehnik
Leto 3 (junij 2009), številka 6

INFORMATIVNI DEL

V SPOMIN

Marjeta Lašič

Dne 14. aprila 2009 je umrla naša cenjena sodelavka Marjeta Lašič. Bila je posebna ženska, ki je ljubila preprostost in izjemno uživala ob tem, ko je skoraj vsak dan lahko gledala odraščajoče otroke, katere je pomagala vzgajati, je z njimi trpela in uživala.

Marjeta Lašič se je Osnovni šoli Martin Kores Podlehnik pridružila dne 01.09.1994. Pred tem je delovala kot učiteljica matematike v Šolskem centru pri takratni Tovarni avtomobilov Maribor. Poslanstvo učiteljice matematike je opravljala dalje tudi tukaj v Podlehniku. V Podlehnik je prišla na pobudo takratnega pomočnika ravnatelja in sedanjega župana Občine Žetale, gospoda Antona Butolena.

Marjeta je izjemno uživala v delu učiteljice matematike. Z vsem svojim trdom in požrtvovalnostjo je dosegla, da je bila izjemno priljubljena učiteljica pri učencih, spoštovana pa pri starših in sodelavcih.

In naša šola je žal ponovno izgubila nekoga, ki je s svojim znanjem, toplino in modrostjo naš skupen prostor bogatil s svojo prisotnostjo.

asist. mag. Dejan Kopold

KOLOFON

Glasilo Osnovne šole Martin Kores Podlehnik

Odgovorna oseba: asist. mag. Dejan Kopold
 Zbrali in uredili: Majda Erlač in Anita Malovič
 Oblikovanje: Mitja Krapša

Leto 3, številka 2
 Število izvodov: 200
 Podlehnik, junij 2009

Utrinek iz ravnateljjeve pisarne

Leto 2009 je imenovano kot mednarodno leto astronomije. In čeprav gre za pomembno sfero raziskovanja v svetu, je ta dogodek mnogo manj zaznamovan in prisoten v življenjih ljudi, tudi šol, kot je bilo lansko, t.i. Trubarjevo leto.

Toda Trubarjevo leto je končano, kakor se zaključuje tudi aktualno šolsko leto 2008/2009. Da so vse zadeve na vrhuncu, je v šoli opaziti na vsakem koraku. Prepletajo se boji za zaključne ocene s pripravami na zaključne ekskurzije, zaključujejo se številni projekti in vsi dajejo od sebe še zadnje atome moči, tako učenci, kakor tudi učitelji. In čeprav je sploh pred učitelji še izjemno naporen mesec junij, je misel na mir in oddih, ki ga bodo čez poletje uživali tako učenci kot delavci šole, močnejša od utrujenosti, ki ga je leto prineslo s seboj. Kmalu bodo počitnice in o tem je pred nekaj dnevi učenkam in učencem zapel tudi naš gost v šoli, gospod Adi Smolar. In njegova pesem »Jaz ne grem v šolo« je v trenutku postala kar manjša šolska himna...

Še preden pa nas bo poletje ovilo s svojimi toplimi čari, nas v šoli čaka še precej dela. Med vso obilico dela smo v zadnjih mesecih v šoli popolnoma prenovili naš kulturni hram – šolsko knjižnico. Prostor bo sedaj lepši, modernejši in predvsem veliko uporabnejši za učence in učence. V polnem teku je prenova naše bodoče male prireditvene dvorane in hkrati šolske jedilnice, prav tako pa smo v polnih pripravah na obnovo računalniško-geografske in pa slovenske učilnice. Korak za korakom posodabljammo šolski prostor, da se bodo vsi udeleženci v njem počutili še bolje.

Obdobje od februarja do junija je čas, ki ga v šolski sferi imenujemo drugo ocenjevalno obdobje. Bilo je in še bo naporno, za vse udeležence šolskega procesa. Bilo je veliko učenja in žrtvovanja, bili so tabori za najmlajše, bila so številna preverjanja, bili so nacionalni preizkusi za drugo in tretjo triado, bili so plavalni tečaji, v

teku je še ena šola v naravi, in še veliko bi lahko našteval. Vendar vsak trud je tudi poplačan in kmalu bodo učence in učenci domov prinesli zaključna spričevala. In ta bodo letos prvič brez imenovanega uspeha. Zakonska sprememba, ki pa je sam ne pozdravljam. S tem bo tudi vsakoletni sprejem odličnjakov pri gospodu županu dobil drugačen prizvok. Bo pač sprejem najboljših, najbolj zaslužnih...

V obdobje ritma zadnjih šolskih mesecev pa je šola in s tem vsi udeleženci v njej žal tudi veliko izgubila... Izgubili smo cenjene sodelavko, zelo spoštovano učiteljico, gospo Marjeto Lašič. Že Albert Einstein je dokazal, da je čas relativen. Ena izmed njegovih slavnih tez o času pravi takole: »Hitreje kot se giblješ, počasneje teče čas«. V življenju in v delu šole pa je tako, ne glede kaj se zgodi, časa nič ne ustavi. Proces se nadaljuje in ostaja tiho upanje, da čas vendarle zaceli vse rane.

asist. mag. Dejan Kopold

*V tem šolskem letu je na naši šoli svoje pedagoške izkušnje nabiral znani slovenski športnik, maratonec in udeleženec olimpijskih iger v Seulu 1988, **Mirko Vindiš**. Veseli smo bili sodelovanja in upamo, da bomo svoje moči še kdaj združili na športnih terenih.*

NARAVOSLOVNI DAN

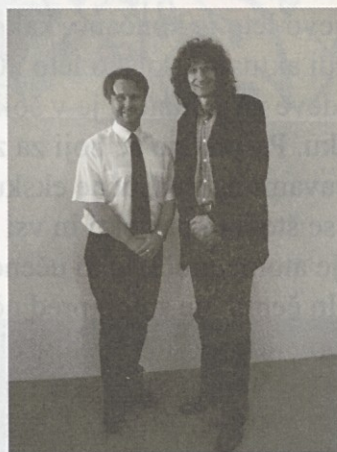
V okviru Zdravih šol, med katere smo se v tem šolskem letu vključili tudi na OŠ Martin Kores Podlehnik, smo organizirali naravoslovni dan s temami Ohranjanje telesnega in duševnega zdravja ter Skrb za zdravo in čisto okolje. Učenci 6. razreda smo skupaj z medicinsko sestro Heleno Seidl Stefanovič iz ZD Ptuj preučevali vzroke za nastanek bolezni zob in njihovo preprečevanje. Učenci 7. in 8. razreda smo ugotavljali povezavo med športnimi aktivnostmi in zdravjem, ukvarjali smo se z zdravo prehrano in motnjami prehranjevanja ter medsebojnimi odnosi med mladimi in v družini nekoč in danes. Učenci 9. razreda so proučevali vzroke, posledice in preprečevanje okoljskih težav, kot so kisel dež, ozonska luknja in topla greda.

V okviru naravoslovnega dne sta sodelovali tudi likovno in literarna skupina, ki je strnila delo skupin v Ekonovicah. Plakate, ki so nastali na naravoslovnem dnevu, smo razstavili na ZD Ptuj.

Dragica Šegula

V zadnjih dneh šolskega leta se nam v šolskih klopek dogaja mnogo zanimivih stvari. Tako nas je obiskal pevec Adi Smolar, poslušali smo predavanje o Evropski uniji v izvedbi Urada za komuniciranje, pripravljamo se na zaključno ekskurzijo od Koroške, Mariborskega Pohorja bo Bohinja. Petošolci si pripravljajo kovčke, saj potujejo v

šolo v naravi v Ankaran. Vmes pa se moramo še učiti, saj zaključujemo šolsko leto, ko prvič ne bomo imeli v izkazih zapisanega učnega uspeha. Devetošolci pa se že intenzivno pripravljajo na svoje slovo od osnovnošolskih klopi in stopajo novim šolskim izzivom naproti. Za vse pa se 24. junija začnejo dolgo pričakovane počitnice ...

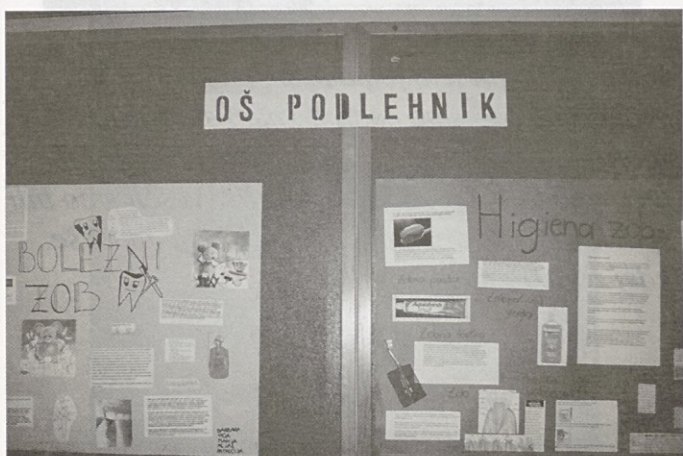

28. maja je na našo šolo prišel Adi Smolar. Vsi smo komaj čakali, da ga bomo videli in skupaj z njim zapeli kakšno pesem. Zapeli smo Ne grem v šolo. Ura je minila, kot bi trenil. Preden je odšel, nam je razdelil svoje avtograme.

Zelo smo bili navdušeni nad pesmimi, a je čas bežal. Takega lepega dneva ne bom hitro pozabila.

Bilo je zelo zanimivo, pesmi so bile zelo lepe. Prehitro je minilo. Ta dan je bil zelo lep.

Erik, Metka in Jani, 7.r

JOJ, KAKO SMO ŽE ZRASLI ! NAŠA PESMICA

V PRVI RAZRED HODIMO,
TU NAM JE ZELO LEPO,
RADI IMAMO UČITELJICO.

IGRAMO SE IN PLEŠEMO,
OB IGRI SE UČIMO,
TELOVADBE SE VESELIMO.

SMO PASAVČKA SPOZNALI ,
S PROMETNO KAČO SE IGRALI,
V TOPLICAH SMO PA PLAVALI
IN NA IZLETU SE ZABAVALI..

SKORAJ NA POČITNICE GREMO,
V JESENI SE V 2. RAZREDU VIDIMO.

PRVOŠOLCI Z UČITELJICO DANICO

EVROPSKI PROJEKT PASAVČEK

V zadnjem desetletju smo priča izjemnemu razvoju prometa, ki pa je ljudem prinesel poleg prednosti tudi veliko nevšečnosti.

Promet pomeni enega glavnih dejavnikov tveganja za zdravje in življenje ljudi, predvsem otrok. Starejši se običajno ne zavedamo, kako pomembno je, da se otroci v avtomobilih vozijo v OVS in uporabljajo varnostni pas.

V šolskem letu 2008-09 smo se prvošolci vključili v evropsko akcijo PASAVČEK.

Namen akcije je bil spodbujati pravilno uporabo otroških varnostnih sedežev in pasov v avtomobilih. Različne dejavnosti so potekale skozi vse šolsko leto. V projektu so poleg prvošolcev sodelovali tudi učenci prve triade in 4. razreda, starši, policija in SPVCP Občine Podlehnik.

Zaključna prireditve je bila v četrtek, 23. 4. 2009, ob 12.00 uri v šoli.

Program prireditve:

1. Predstavitev projektnega dela.
2. Kratek kulturni program, kjer so nastopali prvošolci, prometni krožek in lutkarji.
3. Kviz znanja o prometu.
4. Predstavitev dela Policijske postaje Podlehnik.
5. Predstavitev dela SPVCP Občine Podlehnik.
6. Demonstracija OVS in naletnih tehtnic Direkcija RS za ceste in SPVCP RS in obisk Pasavčka.

Program prireditve sta prijetno povezovali Sara in Amadeja, v uvodu pa je prisotne pozdravil ravnatelj mag. Dejan Kopold.

V programu je bil predviden tudi poligon varne vožnje in vožnja z mini avtomobilčki, kar pa je zaradi slabega vremena odpadlo. Aktivnosti se

bodo izvedle še do konca šolskega leta.

Da je bil projekt uspešno zaključen, gre zahvala vsem, ki so sodelovali v aktivnostih, predvsem pa SPVCP Občine Podlehnik, Policijski postaji Podlehnik, Direkciji RS za ceste in SPVCP RS.

Upamo, da so dejavnosti pripomogle k osveščanju ljudi, predvsem pa otrok, za večjo varnost v prometu.

Vodja projekta :
Danica Kurež

TEHNIŠKI DAN

Za tehniški dan nam je učitelj Branko prinesel kocke. Razdelili smo se po parih. Midva z Jernejem sva skupaj sestavila vlak in formulo. Ko sva končala, sva nesla pokazat učencem. Žal je bilo dneva prehitro konec.

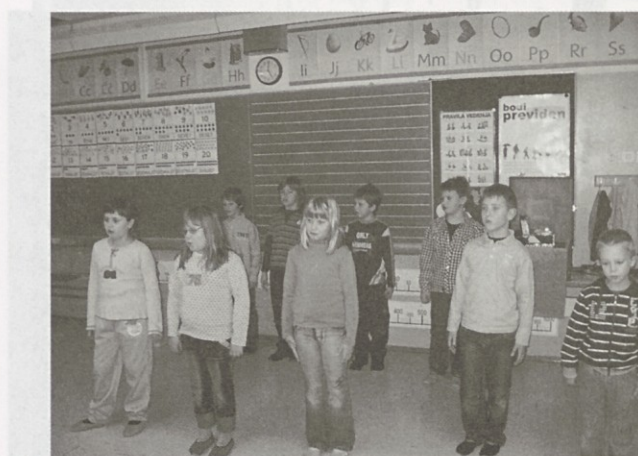
Nejc Požar, 2. razred

NAŠ RAZRED

V razredu se imamo zelo lepo. Malo se igramo in veliko učimo. V razredu nas je devet učencev. Moj najljubši predmet je likovna vzgoja. Najraje se igramo. Včasih se tudi skregamo. V razredu nam je lepo, ker imamo zelo prijazno učiteljico. Naučili smo se računati in brati. Zelo smo se trudili, da smo se naučili računati, brati in pisati, da bomo lahko šli v 3. razred.

Nika Jus, 2. razred

DRAMATIZACIJA ZGODBE

Učenci 2. razreda smo se naučili predstavo Pod medvedovim dežnikom. Učiteljica Romana nam je razdelila vloge. Midva s Tilom sva odigrala vlogo medveda, Florian in Nejc vlogo lisice, Nika vlogo srnice, Jernej in Stanko vlogo zajčka, Danijela vlogo veverice in Nina vlogo miške. Starši pa so nam doma pomagali izdelati lutke ali kostume. Pridno smo se naučili svoje vloge. Iz zgodbe sem se naučil, da stvari delim, v tem primeru dežnik.

Renato Cafuta, 2. razred

IGRA PROMETNA KAČA

Tudi letos smo na šoli izvajali igro Prometna kača. Igra je zanimiva, saj se vsi v razredu trudimo, da bi zbrali čim več pravih nalepk. Nalepke nam razdeli učiteljica, če pridemo v šolo peš, s kolesom ali z avtobusom. Potem jih prilepimo na krog. Če smo zbrali dovolj nalepk, lahko krog nalepimo na veliko kačo.

Til Egidij Toplak, 2. razred

NOVOLETNE VOŠČILNICE

Bližali so se novoletni prazniki. V šoli smo skupaj z učiteljico priredili novoletno delavnico. Izdelovali smo voščilnice. Zraven sošolcev so prišle mamice, zraven mene pa so prišle mamica, Teja in teta Dragica. Učiteljica nam je pripravila material, nekaj pa smo ga prinesli tudi sami: nalepke, zvezdice, smreke, dedke Mraze ... Rezali smo barvne papirje, lepili dodatke in jih okrasili. Z učiteljico in starši smo se na koncu posladkali in nato lepe vizitke odnesli domov. Doma smo jih napisali in odposlali sorodnikom.

Danijela Vinko, 2. razred

ŠPORTNI DAN

Vsako pomlad se udeležimo športnega dne. To je dan, ko tečemo in se zabavamo. Letos smo tekli na 600 m, kar pomeni dva kroga in pol nogometnega igrišča pri ribniku. Sprva sem mislil, da 600 me pretečem z lahkoto, toda na koncu sem ugotovil, da sem cilj pretekel kar zasopihan in rdeč. Po malici mi je ostalo dovolj energije za igranje nogometa. Športni dan mi je všeč tudi zato, ker ne dobim domače naloge in ker se gibljem na svežem zraku.

Florian Toplak, 2. razred

V šoli smo imeli tehniški dan. V našem razredu smo se učili šivanja robov in gumbov. Vsak je prinesel krpico, šivanko, sukanec in različne gumbke. Preden smo začeli, nam je učiteljica pokazala, kako se šiva. Bila je zelo spretna. Svoje spretnosti smo nato pokazali še učenci. Kljub temu, da smo se večkrat zbadli v prst, smo tehniški dan uspešno zaključili.

Nina Gajšt, 2. razred

BILI SMO V ČETRTEM RAZREDU

Naše četrto leto v šoli se počasi približuje h kraju. Med lanskimi počitnicami sta se odselila dva sošolca, Ana Marija in Jan, tako da nas je ostalo le devet, tri dekleta in šest fantov. Pa naj se vam dekleta ne smilimo preveč, ko prevzamemo komando, morajo fantje stopiti nazaj, čeprav so v večini.

Imamo se zelo radi, a se znamo tudi pošteno skregati. Puberteta nam počasi trka na vrata, kar se vidi včasih tudi po obnašanju, posebej še popol-

dne, ko smo bolj razigrani. Letos bomo prvič šolsko leto zaključili z ocenami, na srečo pa vsaj učnega uspeha ni več, da se ne bomo preveč žrli in sekirali, pa tudi staršem bo prihranjen kak sivi las.

Veliko tega se je zgodilo med letom, športni, naravoslovni dnevi, tabor na Medvedjem Brdu, razni projekti od bralne značke do Zdrave šole, plavalni tečaj v toplicah, kolesarski izpit, čaka pa nas še izlet na Pohorje in v Maribor. Potem pa počitnice! Zaslužene! In naslednje leto peti razred...

TAKI SMO...

Edi rad nam vice trosi, si kaj novega izmišlja, Tomi bolj se mirno nosi, na norije ne pomišlja. Tomas pa najbolj uživa, ko o strojih nam razlaga, Tadej je bolj živahne sorte, mu včasih s traktorji pomaga.

Uroš pravi fant je zrasel, vedno strumno se drži, je Gašper velik radovednež, ki včasih malo nas jezi.

Nika večkrat se sekira, če po načrtih vse ne gre, Maša dosti bolj je flegma, pa si misli, saj bo že. Danijela se potrudi, da pokaže vse, kar zna, da vas branje ne utruji, z njo se pesmica konča!

Četrtošolci

IGRA PROMETNA KAČA – EVROPSKI PROJEKT CONNECT

Učenci OŠ Martin Kores Podlehnik smo se letos že drugič vključili v evropski projekt CONNECT, ki želi v bližini šol zmanjšati avtomobilski promet in s tem tudi izpuste CO₂, ki jih povzročajo motorna vozila, ter povečati uporabo do okolja prijaznih oblik prometa na poti v šolo in iz nje.

Projekt, ki bo trajal tri leta in je letos prejel prestižno evropsko nagrado Evropa trajnostne energije 2009, na območju Slovenije vodi mag. Sebastian Toplak iz Inštituta prometnih ved Univerze Maribor. Vanj je vključenih preko 100 šol iz devetih evropskih držav, iz naše države pa je izbranih 7 šol, ob naši še OŠ Ljudski vrt Ptuj, OŠ Olga Meglič Ptuj, OŠ Grajena, OŠ Hajdina in OŠ bratov Polančič Maribor.

S ponosom se lahko pohvalimo, da smo med slovenskimi šolami lani dosegli najvišje rezultate, po deležu okolju prijaznih potovanj pa smo z rezultati posegli v sam evropski vrh.

Letos je igra potekala v mesecu maju. Vanjo so bili vključeni učenci od 1. do 5. razreda z razredničarkami Danico Kurež, Romano Merc, Jožico Ber, Milico Jeza in Zdenko Golub, pri izvedbi igre pa je sodeloval tudi ravnatelj asis. mag. Dejan Kopold. Igro Prometna kača smo letos izvedli v času med 11. 5. 2009 in 15. 5. 2009.

V tednu po igri smo prihode v šolo preverili še enkrat. Zadnje merjenje smo izvedli 23. 5. 2009. Tokrat so rezultati bili naslednji:

- Na okolju prijazen način je v šolo prišlo 58 učencev ali 98,3% vseh učencev.
 - Na okolju neprijazen način pa je v šolo prišel le 1 učenec, kar je 1,7% vseh učencev.
- Staršem smo razdelili še vprašalnike o sodelovanju v igri. Tudi razredničarke so izpolnile vprašalnike, v času akcije pa jih je večina tudi prihajala v šolo na okolju prijazen način. Med letom so razredi pripravili tudi več dejavnosti, ki so se navezovala na varen promet in

varovanje narave. Učenci so v igri z veseljem sodelovali, posebej pa so bili ponosni na odlične rezultate, ki so jih dosegli.

Upamo, da bodo tako dobri tudi naslednje leto

ŠPORTNI DAN

Zjutraj smo šli na igrišče k ribniku.

Tam smo tekli 600m. Eeni so bili s svojim rezultatom zadovoljni drugi pa manj. Potem smo se še malo igrali, fantje pa so brcali žogo. Nato smo malicali. Po malici smo šli en krog okrog ribnika. Potem smo šli gledat koze h Katki. Bile so zelo lepe in smo jih lahko tudi božali ter se z njimi igrali. Tam so nas zelo lepo pogostili in že smo se počasi napotili proti šoli. Tam so smo tekli še na 60m. Nekateri smo šli domov, drugi pa so ostali v podaljšanem bivnju in enolončnici.

Tako smo zaključili še en lep dan.

Zelo mi je bilo lepo in upam da bo še več takih dni!

Lucija Krušič 5. r

DAN ZEMLJE

Ko nam je učiteljica povedala za stojnico in nastop na Ptuj, sem ta dan nestrpno pričakovala. To je bil Dan Zemlje. 22. Aprila smo prišli v šolo in čakal nas je že avtobus. Potrebščine smo zložili v prtljažnik in že smo se peljali proti Ptuj.

Čez nekaj časa smo prispeli na Ptuj, kjer smo si uredili našo stojnico. Okrog nas je bilo še veliko drugih šol in vrtcev. Pred stojnico smo pri-

trdili plakat, ki smo ga punce Katka, Katja, Teja in jaz nekaj dni nazaj naredile v šoli. Fantje Aljaž, Boštjan, Tim, Klemen, Klemen in Dejan pa so pritrdili robote in živali, ki smo jih naredili v šoli. Ko se je program pričel smo nastopali našo lutkovno igrico. Vse stojnice je ocenjevala komisija, vendar jaz komisije nisem prepoznala. Ko se je naša tržnica končala, in ko smo svoje delo opravili, smo dobili malico. Nato smo še odšli v trgovine. Katka, Katja, Teja, Aljaž, Boštjan in Klemen so pa odšli na kros. Lucija, Timi, Klemen, Dejan in jaz, pa smo pospravili stojnico in počasi odšli domov.

Predstavili smo se zelo dobro. Za nagrado smo bili v časopisu Večer. V šoli pa smo pripravili našo stojnico in razstavo še za učence šole in naše starše.

Daša Šeruga 5. r

DAN ZEMLJE

Takrat, ko nam je učiteljica povedala, da gremo na Ptuj, sem začela odštevati dni. Ko sem se zbudila sem si rekla: »Končno je sredo, danes gremo na Ptuj.« Bila sem vesela, ker sem na ta dan čakala dolgo. Hitro sem zakorakala v novi dan. Ta dan nismo sedeli vsak v svoji klopi, ta dan se nismo učili in si pisali v zvezke, ta dan je bil rojstni dan Zemlje.

Na Ptuj smo prišli okoli pol devetih. Na stojnico smo postavili izdelke iz odpadne embalaže. Imeli smo tudi zelen plakat na katerem je bilo napisano, kako naš planet Zemljo ohraniti čist.

K nam je prišla voditeljica, ki nas je spraševala o naši stojnici. Imeli smo pripravljen tudi ples, ki se je imenoval Sreča na vrvi. To pa zato, ker, ko bo vse onesnaženo ne bomo mogli več peljati psov na sprehod. Mislim, da je bil obiskovalcem všeč. Tudi lutkovna igrica z naslovom V temačni shrambi je očarala ljudi. Fantje so nam enkrat pobegnili v Qlandio. To je od blagovnice zelo daleč. Zato smo jih po telefonu poklicali nazaj. Ko so prišli fantje nazaj, smo po mestu odšle punce. Potepale smo se kar dolgo. Ko smo zavile v Blagovnico, so nas videli. Prišli so po nas in nam rekli, da je prišel učitelj telovadbe. Šest učencev iz našega razreda se je udeležilo tudi šolskega mednarodnega krosa. Vsi smo se natlačili v učiteljev avto in se odpeljali proti Podlehniku. Na šoli smo se zbrali in z avtobusom odšli v Zavrč. Vsi smo dosegli kar dobre rezultate. Ampak to še ni bil konec mojega dne. Imela sem še baletni nastop. Ko je napočil večer sem bila zelo utrujena. No, vsaj imela sem se lepo. Bil je najnapornejši dan v letu. Takoj, ko sem se ulegla, sem zaprla oči.

Katarina Horvat 5.r

GREMO V POLETNO ŠOLO V NARAVI

Še malo in odšli bomo v poletno šolo v naravi v Ankaran. Vsi se veselimo, saj bo to naš najlepši teden, ker bomo poskušali biti brez računalnikov, televizije in naših staršev.

Zgodaj zjutraj se bomo odpravili proti morju in upamo, da se bomo opoldan že lahko kopali v morju. Ogledali si bomo tudi Luko Koper, soline, Piran, muzej podvodnih dejavnosti, oljčni nasad, školjčičišče, muzej vojaške zgodovine in gojišče školjk. Z nami gre tudi učiteljica plavanja, ki jo poznamo iz plavalnih tečajev na Ptuj. Do Ankarana se bomo vozili približno štiri ure. Vsak se veseli drugače. Zelo se veselimo tudi vožnje z ladjo in ogleda akvarija. Že sedaj smo vsi nestrpni, kaj šele, ko se bomo vozili z avtobusom. Učiteljica nam je predstavila šole v naravi iz prejšnjih let. Za dnevni počitek sploh ne bomo imeli časa, ker bomo zelo zaposleni. Zbujali se bomo zgodaj, spat pa bomo odšli pozno. Tam imajo tudi zabavišni park. Če bo deževalo, ali bo grdo vreme, se bomo v sobah igrali družabne igre. Če pa bo lepo vreme, se bomo kopali. Sprehodili se bomo tudi po mestu, dobili delovne zvezke, ki jih bomo reševali. Plavali bomo tudi za zlate, srebrne in bronaste delfinčke.

Katja, Katarina, Daša, Lucija in Teja 5. r

KO BOM VELIK, BOM...

Mene je navdušil poklic nogometaša in sem sklenil, da bi rad bil poklicni nogometaš. Nogomet bi rad treniral v klubu, ki se imenuje Manchester United, Blackburn Rovers, Real Madrid, Barcelona ali Liverpool. Upam, da se mi bo želja uresničila. Zdaj že treniram pri NK Vidmu. Sam sem že dober nogometaš in si želim, da bi me klu-

bi vzeli k sebi. Vem, da so tile klubi zelo dobri v igri in na tekmah. V šoli se bom moral zelo učiti tujega jezika. Uspešno se ga že učim. Za konec bom povedal, da že obvladam preigravanje in še kaj, če bom redno hodil na treninge. Srčno upam, da bi prišel vsaj v en klub.

MOJA SOBA

Moja soba ni velika. Imam bela vrata s srebrno kljuko. Desno od vrat je velika omara z dvema ročajema. V njej imam vse obleke, ki jih rabim. Včasih v njo skrijem tudi dnevnik, pred Jernejo seveda. Ob omari imam nekaj polic in predalov. V predalniku hranim priznanja, pižame, rjuhe in nekaj majic. Nad predali so police. Na njih imam knjige, pa klovna in seveda zlato ribico. Zlata ribica je posebna riba, veste stara je kar deset let. Včasih je ob sebi imela sestro, ki je poginila. Levo od vrat imam nočno omarico. Na omarici so knjige. V omarici pa hranim nogavice in nekaj drugih reči. Ob omarici je velika postelja, ki se raztegne na dva dela. Na postelji imam odejo in vzglavnik prevlečena z rjuho bež barve. Ob koncu postelje imam veliko mizo. Na mizi so razni zvezki in papirji. Tam je tudi punčka, ki ima roza oblekico, pa škatlica v kateri hranim uhane, lonček za svinčnike in barvice ter še bi lahko naštevati. Nad mizo so tri police, na katerih hranim spominke iz raznih dežel in tudi strešno okno imam, da mi sveti svetloba na mizo. Ob mizi so tudi steklena vrata, ki gledajo na sončni

zahod. Ojoj, pozabila sem omeniti, da je soba zelena in, da imam zelen koš in preprogo, a ta je majhna. Na tleh pa imam parket. Imam tudi balkon, ki povezuje mojo sobo z Jernejino.

Katarina Horvat 5. r

NAŠ PETI RAZRED

Hodimo v peti razred in nas ja 11 ter se imamo radi. Včasih pa se tudi malo skregamo. Naredili smo že veliko izdelkov iz različnega materiala kot so hladilna torba, mahača, izdelke iz odpadne embalaže, punčko iz cunj, veliko lutk ter namizno lutko. Imeli smo naravoslovne dneve, športne dneve, kulturne dneve in tehnične dneve. Pred enim mesecem smo bili na tekmovanju Turizmu pomaga lastna glava. Naredili smo dva poskusa, ki je nekatere zelo zanimalo. Dobili smo bronasto priznanje, kar je odličen rezultat. Prejeli smo tudi škatlo sladkarij, ki smo jih z veseljem pojedli. Sedaj tudi z veseljem pričakujemo novo šolsko jedilnico. Odšli bomo tudi v poletno šolo v naravi in to v Ankaran. Po šoli v naravi bomo tudi dobili izkaze. Komaj čakamo na dvomesečne počitnice.

Klemen. D, Timi, Dejan in Klemen. Z ., 5. r

OBISKALI STA NAS BABICI

V maju sta nas obiskali starejši gospe iz Gorce Elizabeta in Cecilija Lozinšek. Pripovedovali sta nama o življenju nekoč.

Sta duhoviti dvojčici, aktivni članici Karitasa in pevki. Haloze pa sta prehodili po dolgem in po čez. Radi bereta, poklepetata o prebrani knjigi in radi imata živali. Lani sta praznovali 80. Rojstni dan. Svoje otroštvo sta preživeli v Dežnem na majhni kmetiji- kočariji.

Šolo sta obiskovali v Podlehniku in njihova prva učiteljica je bila Marija Maučič. Zadnja tri leta so imeli nemško šolo in niso prav nič razumeli ter se seveda niso veliko naučili.

Do dvajsetega leta sta delali na domači kmetiji ter hodili pomagat sosedom. Nato sta se zaposlili na Vinogradniški zadrugi Gorca- Dežno, kjer sta obdelovali vinograde in čez nekaj let ostali brez zaposlitve. Lizika je šla nato delat v župnišče pri Celju. Cilika pa je opravila babiško šolo. Delala je štiri leta v Podlehniku, nato pa tri leta v materskem domu na Ptuj. Potem pa so jo zopet premestili na domači teren, ker je najboljše poznala haloške razmere, kraje in ljudi. Rade so jo imele mamice in seveda otroci. Okopala in previla je vsakega novorojenca daleč naokrog.

Sedaj živita jesen življenja v hiški ob župnijski cerkvi sv. Trojice. Čas jima krajša pet muc.

Teja Širovnik, 5. r

MOJ ROJSTNI DAN

Rada praznujem rojstne dneve. Praznujem jih s sorodniki, znanci in prijatelji. Zame je vsak rojstni dan nekaj posebnega. Največkrat se za rojstni dan družim s prijatelji. Vedno praznujem tisti dan, ko imam rojstni dan.

Letos je bilo prav posebno. Ko sem se zbudila, sem hitro okrasila sobo z raznimi čarovniškimi motivi, saj je moj rojstni dan ravno na noč čarovnic. Nato sem odšla v kuhinjo, tam sta me pričakala ati in mami ter mi voščila. Od staršev se že dan prej dobila stolp (radio). Pojedla se zajtrk in čakala, da bo ura deset, ko bom zares stara deset let. Prijateljicam sem nekaj dni prej poslala vabila, za praznovanje mojega rojstnega dne. Ura je bila 14. in na vratih pozvoni in sem mislil, da je prišla Teja, saj vedno pride prva. Izkazalo se je, da sta prišla atijeva teta in bratranec, ter zraven moja mrzla sestrična Neža. Z njo sva se nekaj časa igrali in na vratih se zasliši zvonec. Prišle so moje prijateljice in Neža je takoj stekla k svojemu atiju in ni hotela priti k nam. Ko smo bile vse zbrane, seveda Lucije ni bilo. Nekaj časa smo se pogovarjale, nato igrale (norele) in naenkrat pride Lucija z mamo. Nato smo jedli, noreli in noreli ter se zabavali. Čez nekaj časa smo razrezali torti, saj mi je eno prinesla še Daša. Vsak je prišel na svoj račun (pri tortah). Nato smo se vsi zabavali in smejali. Ko so začeli vsi odhajati domov, mi je bilo hudo, saj je bilo zelo zabavno. Upam, da bo za naslednji rojstni dan tudi tako

zabavno. Rojstne dneve imam rada, zaradi zabave in druženja.

Katja Koje 5. r

TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

V torek, 14. aprila smo odšli na Ptuj v Mercator center, kjer smo sodelovali s turističnim podmladkom na regijskem srečanju Turizmu pomaga lastna glava. Vsem je bilo zanimivo in veliko novega smo doživeli.

Prikazali smo dva poskusa. Prvega s čebulo, drugega pa z vodnim filtrom. Vse pa smo sami v šoli pripravili in se naučili poskus opisati. Prvi poskus s čebulo smo naredili tako, da smo čebule dali v različne vode. To so bile voda iz pipe, potoka, ribnika ter z ustekleničena voda Radenske. Drugi poskus smo naredili z vodnim filtrom. Filter smo naredili tako, da smo plastenko prerežali na pol in jo napolnili z vato, kamenjem, peskom ter ogljem. Ko je bil narejen, smo vanj vlili umazano vodo in spodaj v posodo je pritekla čista voda. Obiskalo nas je veliko gostov in prejeli smo veliko zelo dobrih ocen. Drugi so imeli različne projekte in tudi zelo lepe. Nato nas je obiskala komisija, vse skupine ocenila in sledila je podelitev priznanj in nastop. Na nastopu smo sodelovali tudi mi. Na harmoniko je zaigrala Katja, na flavto Katarina in na kitaro Daša.

Kot bi trenil je minilo naše srečanje in že smo morali nazaj v Podlehnik.

LUTKOVNA SKUPINA LUTKA LUTKICA

Smo lutkovna skupina LUTKA LUTKICA. Letos smo se odločili da bomo odigrali lutkovno igro »Čombo sončni kralj«. To lutkovno igrice je zahtevnejše zaigrati kot prejšnje. Govori o štirih prepirljivih kokoših in o domišljavem petelinu Čombu, ki si domišlja, da je sončni kralj. Vse kokoši so zaljubljene vanj, na koncu pa spoznajo, da si je tisto o sončnem kralju izmislil.

Mi smo na začetku izdelali zahtevne lutke. Veliko žuljev pri njih so nam povzročile škarje saj je bilo ravno z njimi oblikovati gobo. Veliko krat smo bili popackani z barvo s katero smo pobarvali lutke. Največje težave so se začele pri kokošnjaku. Nismo mogli najti dovolj velike škatle da bi lahko vanjo spravili vse kokoši.

V letošnjem šolskem letu smo prejeli visoko priznanje-naziv ODLIČNOSTI na področju lutkarstva. Nanj smo zelo ponosni. V lutkovno skupino smo vključeni: Polona Vogrinec, Metka Glažar, Jerneja Horvat, Monika Topolovec, Marjana Plajnšek, Mateja Cafuta naša mentorica pa je Zdenka Golub.

LUTKARICE

PLESNA SKUPINA SOŠOLCI

Smo plesna skupina Sošolci v njej plešejo: Barbara Patricija, Katarina, Klara in Eva. V to skupino hodimo že dve leti in smo zelo vesele, ker smo se združile v ta krožek in komaj čakamo, da bomo nastopile.

Seveda še prej pa se moramo pripraviti na nastop. Lani smo plesale na melodijo Divji zahod in Zabavo, zdaj pa na melodijo Fešta.

17. REGIJSKO SREČANJE MLADIH RAZISKOVALCEV OSNOVNIH IN SREDNJIH ŠOL SPODNJEGA PODRAVJA IN PRLEKIJE

Kot vsa leta doslej smo se tudi letos udeležili Regijskega srečanja mladih raziskovalcev osnovnih in srednjih šol Spodnjega Podravja in Prlekije. Srečanje je potekalo v prostorih Osnovne šole Ormož, dne 17. 4. 2009, kjer je svoje delo predstavilo kar 200 mladih raziskovalcev

osnovnih in srednjih šol.

Amadeja Jus, Sara Kure in Sara Glažar smo se predstavile z raziskovalno nalogo NA POMOČ – BOLI, ki govori o problemu samopoškodovanja. Za raziskovalno nalogo o samopoškodovanju smo se odločile zato, ker menimo, da se vedno več mladih samopoškoduje.

S pomočjo literature najdene v knjižnici in na spletu smo opisale kaj je samopoškodovanje, motive za samopoškodovanje, psihične karakteristike samopoškodovalcev, metode samopoškodovanja, kakšne so posledice in nevarnosti tega početja, kako poteka zdravljenje in kakšna naj bo samopomoč. V Sloveniji strokovnih raziskav o tej problematiki ni, strokovnjaki pa opažajo že razsežnosti epidemije in kot da gre za nekakšno modo. Hkrati pa opozarjajo, da se o samopoškodovanju zadnje čase več govori in da je tudi zaradi tega več razkritih primerov.

V eksperimentalnem delu smo anketirale dijake 2. letnikov Gimnazije Ptuj. Intervjuvale pa smo tudi 2 mladostnici, za kateri smo menile, da se samopoškodujeta. Za strokovno mnenje pa smo povprašale g. Mirosłava Berića dr. med. spec. psihiater in pedopsihiater iz specialistične psihiatrične ordinacije na Ptuj, ki se s to problematiko pogostejše srečuje.

Za našo raziskovalno nalogo smo prejele srebrno priznanje.

Amadeja Jus, Sara Kure in Sara Glažar

DRŽAVNO SREČANJE MLADIH TEHNIKOV

Rezultati

Velika Nedelja, 29. 05. 2009

Osnovna šola Martin Kores
Podlehnik

Tehnologija obdelave:

Les:

(Izdelava izdelka iz lesa z uporabo električnega orodja)

Blaž Jerenec 9. razred (ekipno tekmovanje - 2. mesto)

Samo Krajnc 9. razred

Umetne snovi:

(Izdelava izdelka iz umetne mase)

Rok Vinko 9. razred (4. mesto)

Kovine:

(Izdelava izdelka iz kovine)

Tadej Drevenšek 9. razred(ekipno tekmovanje - 2. mesto)

Žan Plavčak 9. razred (2. mesto)

Vsi našti tekmovalci so osvojili diplome za osvojena mesta.

Otroška folklorna skupina »ŽVEGLA«

Glasba povezuje ljudi. Ob njej se razveselimo s petjem, plesom in igro na glasbila. Na naši šoli že vrsto let deluje otroška folklorna skupina Žvegla.

Žvegla je stara ljudska piščal – instrument.

Žvegle so izdelovali in uporabljali v Halozah.

Izdeloval jih je gospod Izidor Cafuta. Ker smo mi iz teh krajev doma, se imenujemo po tej starinski piščali.

Letos smo v skupino vključeni učenci od 4. do 7. razreda.

Folklorna skupina nam je všeč zato, ker nas družijo veselje do petja, plesa, igre, igranja na ljudske instrumente in ohranjanja ljudskega izročila. Tudi oblačila imajo svoj pomen. Z njimi prikazujemo, kako so bili nekoč oblečeni naše prababice in pradedi. Kot v starih časih, tudi mi plešemo večinoma bosi.

Na harmoniko nas spremlja Tadej. Igramo tudi na glasbila, katera so naše ljudsko izročilo. Naredili smo jih sami. To so: ribežn, posušene buče, napolnjene s semeni, nunlce, lončeni bas, glavniki, raglja in stare žlice.

Najbolj se veselimo nastopov in novih plesov.

Nastopamo v šoli in občini Podlehnik.

Udeležili smo se medobmočje revije otroških folklornih skupin, ki je bila letos v Dornavi in državne revije ljudskih plesov, pesmi in običajev PIKA POKA, ki je bila v Rogaški Slatini. Ko se odpravljamo na nastope, si vedno želimo, da bi dobili priznanje. To nam je letos uspelo, saj smo v

Rogaški Slatini prejeli ZLATO PRIZNANJE.

Želimo se še naprej družiti in spominjati na stare čase.

Upamo, da nas bo učiteljica Romana Merc, ki nas vodi, naučila še veliko novih plesov in pesmi.

Vanesa Brezinšek, 7. razred;
folkloristka OFS Žvegla

GLASBENIKI NA OŠ

Tudi v letošnjem šolskem letu smo bili šolski glasbeniki polni ustvarjalnosti in smo sodelovali na mnogih prireditvah in proslavah. Posebej v velikem številu smo se udeležili letošnje revije pevskih zborov. Ker sta na isti reviji nastopila tako otroški kot tudi mladinski pevski zbor, se je te revije udeležilo kar 64 pevcev skupaj z glasbeniki instrumentalisti. Tudi letos smo s svojimi izvedbami pesmi poželi veliko odobravanja med poslušalci.

Glasbeno smo ustvarjali tudi pri predmetu Ansambelska igra, kjer smo se lotevali skladb iz različnih obdobij ter zvrsti. Velikokrat so ravno ti glasbeniki s svojimi glasbili popestrili prepevanje zbora ali pa sestavljali različne glasbene zasedbe. Letos šolanje na naši šoli končuje kar nekaj glasbenikov, ki so vrsto let oblikovali glasbeno dogajanje na šoli in so s svojim sodelovanjem popestrili marsikatero prireditev. Tudi njim se na tem mestu zahvaljujemo in hkrati z veseljem ugotavljamo, da po njihovih stopinjah stopajo glasbeniki iz nižjih razredov. Med njimi je tudi

nekaj glasbenih talentov, ki opozarjajo nase, ne samo na šoli, ampak tudi veliko širše. S svojim ustvarjanjem dosegajo lepe dosežke na glasbenih tekmovanjih in sodelujejo na koncertih. Nekateri med njimi so dokazali tudi, da se kot glasbeniki znajdejo tudi v težkih trenutkih, ko glasba ni glasnik veselja, ampak počastitev spomina na tiste, ki so bili pomemben del našega življenja.

V prihodnjem šolskem letu upamo, da vas bomo spet razveseljevali z glasbenim ustvarjanjem. Do takrat pa vam želimo veselja in glasbe polne počitnice.

POHOD PO OBČINI PODLEHNIK

Vsako leto TD Podlehnik organizira pohod po naši občini. Pohoda smo se letos udeležili tudi učenci izbirnega predmeta Turizem pod vodstvom naše učiteljice Mali Milene.

Zbiranje vseh udeležencev pohoda je bilo ob 900 pred krajevno dvorano. Presenečen sem bil nad izredno veliko udeležbo. Najprej sta nas pozdravila predsednik TD Podlehnik in podžupan občine Ivo Ban. Nato so zapele pevke TD, zaigrali pa so tudi Haloški veseljaki. Pot nam je predstavil g. Ludvik Maučič, ki je bil vodja letošnjega pohoda. Relacija pohoda je bila: krajevna dvorana, Plaj Etnografskem muzeju na Gorci.

Za gospodom Ludvikom smo se podali po Podlehniški kotlini. Med potjo se je g. Ludvik izjemno potrudil in nas seznanil o zgodovini naših predhodnikov, ki so živeli ob tej poti.

Možakarju ni zmanjkalo elana, tako da je bila pot zelo zanimiva. Krajši postanek smo imeli pri domačiji Gosakovih, kjer smo se okrepčali. Nato nas je pot vodila čez Igličeve klance in novo zasajene vinograde proti etnografskemu muzeju. Na cilju smo se okrepčali z dobro malico in pijačo. Za veselo razpoloženje so poskrbeli člani Turističnega podmladka TD Podlehnik, Jabloške pevke in Haloški veseljaki. Vse to sta povezovala tajnica TD Zdenka Golub in Stanko Vaupotič. Na koncu nas je pozdravil tudi župan občine Podlehnik g. Marko Maučič. Od tam so zaključili pohod nekateri peš, ostali pa z avtomobili.

Pohod mi je ostal v zelo lepem spominu in upam, da bo TD Podlehnik tudi v bodoče organiziralo pohode po naši občini.

Boštjan Mlakar 8.r

OBISK POLICISTA

Na naši šoli smo se že večkrat pogovarjali o nasilju, zato so učitelji v šolo povabili gospoda policista Damjana Bračiča, ki nam je povedal še kaj več o tem.

Nato smo se nekega jutra vsi učenci sedmega razreda zbrali v slovenski učilnici ter prisluhnili policistu. Na videokaseti smo videli, da so največkrat povzročitelji nasilja najstniki. Slednji izsiljujejo mlajše, ki se jih bojijo, predvsem jih izsiljujejo za denar, drugače pa jih pretepejo ali pobrskaajo po torbi ter jim določene stvari vzamejo. Nasilje se največkrat dogaja na poti domov

ali na poti v šolo. Namesto da bi mlajši povedali staršem, učiteljem ali odrasli osebi, se jih bojijo, ter začnejo krasti denar staršem, da zadovoljijo najstnike, ki jih izsiljujejo. Če bi povedali učitelju ali policistu, bi ravnali tako, kot se jim zdi prav in bi starejše odvrnili od dejanja.

Z veseljem smo poslušali policista ter si zapomnili, da če se izvaja nasilje nad nami, povemo učitelju ali drugi odrasli osebi, ki bo pravilno ravnal. V zameno za našo poslušnost ter sodelovanje smo dobili barvne odsevnike, da bomo previdnejši na cesti.

Kornelija, 7.r

SLOPAK – VARUJMO OKOLJE

Letos se je v šoli dogajalo zelo veliko zanimivih reči. Še posebej je bilo dobro, ko smo risali ekološke risbe na natečaju podjetja Slopak. Razdelili smo se v dve skupini. V prvi skupini so bili: Manja, EvaP, Adrijana, Jan, Aljaž in Vida. V drugi skupini pa smo bili: Hana, Barbara, Klementina, jaz, Patricija, Klara in Sandi. Učiteljica nam je dala dva velika lista, na katera smo narisali, kaj bi lahko izdelali iz reciklirane odpadne embalaže. Dolgo je trajalo, da smo dokončali z risanjem, saj smo imeli veliko zanimivih idej.

Za risbe smo se zelo potrudili.

Eva Širovnik

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ŽELEZNIKI

Tisto jutro mi je budilka zvonila že ob petih. Kakor se je dalo hitro, sem nase navlekla trenirko in kratko majico. Kasneje sem zajtrkovala, se umila in že sem se odpravila proti podlehniškemu avtobusnemu postajališču. Tam sta nas pričakala naša športna pedagoga, gospod Mirko Vindiš in gospod Drago Breznik. Zapeljala sta nas na ptujski stadion, kjer nas je pobral avtobus, ki je bil namenjen za celotno ptujsko področje. Vožnja je trajala okrog tri ure. Kar hitro je minilo saj smo vmes mnogo klepetali in se smejali. Vedno bolj smo se bližali Železnikom, vedno večja je bila napetost.

Kmalu smo prispeli. Tam smo se udobno nameslili, pobrali svoje startne številke in pridno čakali na start. Kmalu je bil čas mojega in Manjinega starta. Na start se nas je prijavilo okrog sto deklet letnika 1997. Mnoge iz med njih so trenirale atletiko tudi po šest in sedem let, zato sva imeli kar hudo konkurenco. Sodnik je ukazal, da se pripravimo, počil s startno pištolo in vse smo odtele. Proga je bila kar mučna, posebej zame, ker ne treniram atletike. Tako sem bila glede na svoje 4. mesto zelo zadovoljna. Vendar to še ni vse. Ko sem pritekla v cilj sem imela hude težave. Bruhala sem in se slabo počutila. Kaj kmalu je to minilo. Med tem so odtekli še drugi predstavniki naše šole in čas je bil, da se odpravimo domov. Med potjo smo se ustavili v Trojanah, kjer smo

nekaj pojedli. Pod do doma je bila veliko bolj živahna, saj napetosti ni bilo več. Sobota, 16. maja, je hitro minila. S tega tekmovanja bom odnesla mnogo prijetnih in pa tudi nekaj manj prijetnih spominov.

ATLETSKO TEKMOVANJE

V ponedeljek, 18.5. 2009, smo se udeležili atletskega tekmovanja na športnem stadionu Ptuj. Udeležile so se ga vse osnovne šole iz okolice Ptuja.

Tekmovali smo v večih disciplinah, npr.:

- tek na 600 m,
- tek na 60 m,
- tek na 1000 m,
- skok v višino,
- met 250 g žogice ,...

Sama sem tekmovala v disciplini met 250 g žogice. Vsi smo dosegli dobre rezultate.

Manja Grabrovec
6.r

TEKMOVANJE ZA VEGOVO PRIZNANJE

Tekmovanja. Z njimi se srečujemo na vsakem koraku. Še vedno lahko na radiu vsaj desetkrat na dan slišimo zmagovalno pesem z Evrovizije, ko so tu že poletne olimpijske igre, ki jim sledijo še paraolimpijske igre. Ne smemo pozabiti še na smučarsko tekmovanje »Zlata lisica«, smučarske skoke v Planici in zimske olimpijske igre. Med njimi se prepletajo še različna nogometna in rokometna prvenstva, teniški turnirji, glasbena in lepotna tekmovanja ... skratka - tekmovanj je na tone. Ko že omenjamo tekmovanja, moramo omeniti tudi tekmovanje za Vegovo priznanje iz matematike, ki sem se ga udeležila tudi jaz.

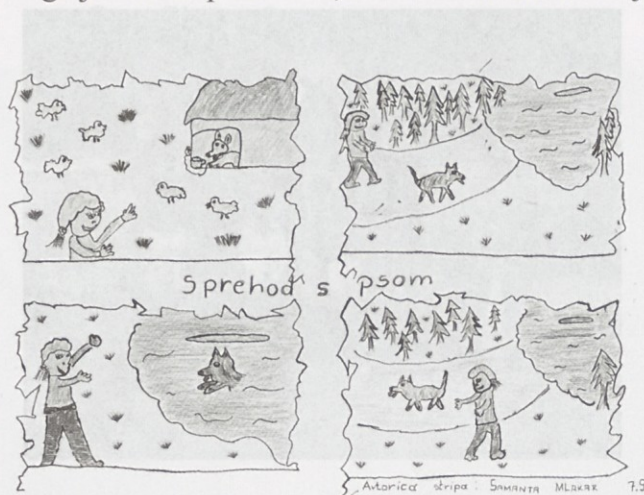
Tekmovanje za Vegovo priznanje je namenjeno

vsem osnovnošolcem in srednješolcem, ki želijo napenjati svoje možgančke in razvijati sposobnosti logičnega mišljenja. Kot sem že omenila, sem se tekmovanja udeležila tudi jaz in lahko se pohvalim, da sem v svojem razredu dosegla najvišje število točk, na celotni naši šoli pa je več točk kot jaz dosegel le eden učenec.

Tekmovanja za Vegovo priznanje se bom udeleževala še naprej, saj menim, da so tekmovanja zelo pomembna za nas. So še ena nova izkušnja, ki jih v življenju ni nikoli preveč. A vsako dobro s sabo na žalost prinaša tudi slabo in tudi tekmovanja niso izjema. Vso pripravljanje na tekmovanje s seboj prinaša tudi na nek način stres.

Včasih je veljal rek: Važno je sodelovati in ne zmagati, danes je pa s tem nekoliko drugače. Ljudje na tekmovanjih včasih ciljajo le na zmago in sploh ne pomislijo, da zmaga ni vse. Se pa najdejo tudi taki, ki gredo na tekmovanje le zato, da lahko rečejo, da so bili tam in je njihovo ime na seznamu udeležencev. Moje vodilo na vseh tekmovanjih pa je: Potrudi se po svojih najboljših močeh in poskusi doseči čim boljši rezultat.

Tekmovanja so med seboj zelo različna. Na nekaterih ima komisija težjo nalogo, na drugih lažjo. Nekatera so mednarodna, druga državna. A vsem je nekaj skupnega: nekdo mora zmagati, nekdo pa tudi izgubiti. Tako pač je in tako mora biti. Saj veste, kako pravi Martina Navratilova: Trenutek zmage je veliko prekratek, da bi živeli samo zanj.

POUK V DRUGAČNI DRUŽBI

V mesecu aprilu so nam šolske ure ter dneve popestrili mladi bodoči učitelji: Damjan, Vanja in Nuša s svojimi nastopi.

Ti praktikanti so imeli na naši šoli prakso pri različnih učnih predmetih; pri nemščini, zgodovini in slovenščini. Vse praktikante je bilo na začetku strah, kako se bodo izkazali in uspešno opravili prakso. Ko so nas bolje spoznali, je minil začetni strah. Veliko so nas spraševali, reševati smo morali tudi delovne liste. Najbolj smo se jim smejali, ko so pomešali naša imena ter nas zamenjali za koga drugega. V njihovi družbi nam je bilo zelo prijetno, ker smo bili veseli novih obrazov.

Presenetili so nas s svojimi nastopi ter se odlično odrezali v vlogi učiteljev, zato verjamemo, da bodo nekoč zelo uspešni. Na koncu smo njihove nastope nagradili z velikim aplavzom in nasmeškom. Globoko v sebi pa smo bili žalostni, ker je čas z njimi prehitro minil. Upamo, da se še kdaj vrnejo, saj nam je bilo prijetno v njihovi družbi.

Kornelija in Klementina, 7.r

MEDPREDMETNO POVEZOVANJE

Velikokrat smo že povezovali učno snov in znanje dveh predmetov, nikoli pa še nismo povezali znanja in snovi štirih predmetov, kot to počnemo sedaj. Povezujemo znanje slovenščine, naravoslovja, na nek način pa tudi računalništva in likovne vzgoje ter pripravljamo projekt - Opis rastline.

V okviru tega projekta smo pri naravoslovju obiskali bližnji travnik, pripravili herbarijski list in posušili izbrano rastlino, pri slovenščini pa to rastlino opisali. Pri vsem tem smo si pomagali z računalnikom in risali svoje rastline.

Medpredmetno povezovanje se mi zdi zelo zanimivo in spoznala sem, da lahko le več stvari skupaj tvori popolno celoto.

Hana Feguš
6.r

Neko šolsko uro, pri slovenščini, nam je učiteljica rekla, da bomo povezali naravoslovje in slovenščino. To sta bila glavna predmeta, zraven njiju pa še kup drugih dejavnosti, npr :

- računalništvo,
- likovna vzgoja,
- iskanje literature,...

Vsak si je izbral svojo rastlino. Jaz sem si izbral vzhodno kozjo brado. Pri naravoslovju nam je učiteljica dala dva lista, ki smo ju morali izpolniti in oddati.

Na prvem listu smo morali napisati, katero rastlino bomo opisovali, v katero družino spada, kje smo jo nabrali, kdo je rastlino določil, kdo je rastlino nabral in kam jo moramo nalepiti. Na drugem listu pa smo morali opisati, narisati, prilepiti sličico, še posebej narediti kratek opis, korenine, stebila, listov, cvetov, uporabnost in posebnosti. Pri slovenščini pa smo morali narediti plakat, ki je vseboval opis (korenine, stebila, listov, cveta), uporabnost in posebnosti. Napisati smo morali tudi vire, avtorja plakata, izdelati križanko ali rebus in s seboj prinesiti tudi rastlino.

Deli sta se razlikovali po tem, da smo pri naravoslovju morali nadaljevati in izpolniti tisto, kar je že učiteljica pripravila med tem, ko smo pri slovenščini vse to povezali, ločiti teme in podteme z odstavki,...

Meni se je to zdelo zelo zanimivo in z veseljem sem delal.

Jan Cesar

PRVA POMOČ

V petek, 3.4.2009, smo se udeležili tekmovanja osnovnošolskih ekip prve pomoči, ki je potekalo v dvorani Gasilskega doma Ptuj. Našo šolo smo zastopale jaz Sara Kure, Sara Glažar, Aleksandra Kores, Amadeja Jus, Patricija Trafela, Tjaša Ivančič. Kot rezerva pa nas je spremljal in se z nami učil Robi Laporšek. Nekaj tednov pred tekmovanjem smo se v šoli učili tako praktičnega kot tudi teoretičnega znanja. Na tekmovanju je tekmovalo 12 šol, med katerimi smo me osvojile odlično četrto mesto.

S tem mestom smo zelo zadovoljne, saj smo tam prikazale veliko teoretičnega in praktičnega znanja o rdečem križu, cestnoprometnih predpisih in prvi pomoči. Iz tega tekmovanja smo se zelo veliko naučile, zato nobeni izmed nas ni žal, da smo se ga udeležile. Seveda pa se za vso to znanje in doseženo mesto zahvaljujemo našima mentoricama Danici Kurež in Dragici Šegula.

Sara Kure, 9.r

LIKOVNE IZDELKE SO PRISPEVALI

- Uroš Zajšek, 8.r
- Vito Vidovič Bintchende, 9.r
- Amadeja Jus, 9.r
- Sara Glažar, 9.r
- Blaž Jerenec, 9.r
- Robi Laporšek, 9.r
- Eva Prešern, 6.r
- Vida Bigec, 9.r
- Klementina Jelen, 7.r
- Hana Feguš, 6.r
- Samanta Mlakar, 7.r
- Vanesa Brezinšek, 7.r
- Anja Horvat, 7.r
- Nastja Žerak, 8.r

TEKMOVANJE IZ ZNANJE FIZIKE

Učitelj fizike Rudi Jerenec nas je že dovolj zgodaj prepričal, da smo se učenci pripravljali na šolsko tekmovanje. Za sodelovanje na tekmovanjih je potrebno širjenje in poglobljanje že osvojenih znanj.

Nekaj časa pred tekmovanjem smo že pridno vadili in poglobljali do sedaj osvojeno znanje. Šolsko tekmovanje je bilo 10.2.09 ob 13. uri. Na šolskem tekmovanju sva iz osmega razreda od sodelujočih sedem učencev bronasto Stefanovo priznanje osvojila jaz in Denis Rep, iz 9.r. pa od sodelujočih 6 učencev Blaž Jerenec in Ivan Pernek. Mentor je na področno tekmovanje prijavil mene in Ivana. Potem sva z Ivanom po pouku pridno vadila in reševala dodatne naloge, seveda ob pomoči učitelja. Ko je napočil 10.3.09 sva se skupaj z mentorjem odpravila na področno tekmovanje, ki je bilo na OŠ Tabor 2 v Mariboru. Tekmovanje se je pričelo ob 14. uri. Na področnem tekmovanju sem jaz osvojil srebrno Stefanovo tekmovanje, Ivanu pa je za osvojitev priznanja zmanjkala 1 točka. Rezultate sva si isti večer pogledala na internetu, seveda z geslom, ki sva ga dobila na tekmovanju.

Boštjan Mlakar, 8.r

TEKMOVANJE MLADIH ČLANOV RK

Smo mladi člani RK. Na šoli opravljamo veliko humanitarnih dejavnosti. Pripravljali smo se tudi na tekmovanje Širjenje znanj o RK, ki je bilo na Ptuj v Tednu RK. Sodelovalo je 11 ekip. Tekmovanje je potekalo ustno, vključeni sta bili tudi temi Zdrava prehrana in Holesterol. Pridno smo se učile in dosegle 4. mesto. Bile smo zelo zadovoljne. Na koncu smo dobile tudi nagrade.

Daša, Katja, Katka

TEKMOVANJE MLADIH ČLANOV RK

V šol. letu 2008/2009 so učenci nastopili na številnih športnih tekmovanjih in dosegli nekaj lepih uspehov.

V mesecu decembru so najprej nastopile odbojkarice. Med starejšimi učenkami so zasedle uvrstitev med 5. in 8. mestom.

Veliko bolje so se izkazale njihove mlajše vrstnice, ki so na medobčinskem prvenstvu zasedle drugo, na področnem pa tretje mesto. Nastopile so predvsem učenke 7. razreda.

V malem nogometu so mlajši učenci uspešno prešli prvi krog tekmovanja, saj so zasedli prvo mesto, v polfinalu pa se jim je zataknilo in so na koncu zasedli peto do osmo mesto najbolj množičnega tekmovanja.

Mladi atleti so že jeseni na krosu v Vidmu nazkazali dobre rezultate. Vida in Klementina sta osvojili medalji, Kornelija pa četrto mesto. Kornelija je nastopila tudi v medobčinski reprezentanci na državnem prvenstvu. Na spomladanskem krosu so učenke nadaljevale z uspehi, saj je bila Vida prva, Klementina druga, vseekipno pa sta dosegli drugo mesto. Na državnem prvenstvu je Vida zasedla peto mesto.

Tudi na atletskih stezah so se naši učenci dobro odrezali. Aleksandra je bila druga v suvanju krogle, Sara tretja v teku na 60 m, Urban tretji v skoku v daljavo in Blaž četrti v teku na 100 m. Na področnem prvenstvu sta bila Vida in Urban druga, Sara in Aleksandra pa četrti. Vida si je z odličnim rezultatom priborila pravico do nastopa na državnem prvenstvu v Novi Gorici.

Športna pedagoga:
Drago Breznik in Mirko Vindiš

NACIONALNO PREVERJANJE ZNANJA

V drugem polletju šolskega leta 2008/09, smo se učenci osnovne šole Martin Kores Podlehnik udeležili veliko različnih tekmovanj, revij, proslav ob različnih praznikih, med drugim pa smo učenci 6. in 9. razreda pisali nacionalno preverjanje znanja.

Nacionalno preverjanje znanja je poseben preizkus, ki ga pišejo vsi učenci 9. razreda, lahko pa tudi učenci 6. razreda. Pišejo ga vse osnovne šole v Sloveniji, ki imajo enaka pravila in točkovanja. Teste 9. razredov pregledajo druge šole, teste 6. razredov pa pregledajo na šoli, ki jo učenec obiskuje.

Zjutraj smo učenci prišli v šolo tako kot ponavadi, malo pred osmo. V predprostoru smo počakali učitelje, ki so nas nato peljali v razrede. Zraven učencev iz 9. razreda sta bila dva učitelja, zraven nas, učencev 6. razreda pa eden. Ko smo prišli v razred, nam je učitelj povedal vsa pravila, točno ob pol devetih pa nam je razdelil teste in začeli smo reševati.

Pisali smo 60 minut, nato pa smo teste oddali učitelju in odšli k pouku.

Rezultate nacionalnega preizkusa znanja smo izvedeli v sredo, 27. maja, nekateri učitelji pa so nam jih zaupali že prej.

Eva Prešern, 6. razred

IN NATO DOOOOOOOLGE POČITNICE

28. januarja 1974 je pred učence naše šole prvič stopila mlada učiteljica angleškega in sloven-

skega jezika, gospa Vera Školiber. Iz Maribora jo je pot pripeljala med otroke iz Podlehnika. Tukaj, med nami, je začela in sedaj zaključuje svojo poklicno pot. Generacijam otrok je razkrivala skrivnosti in bogastvo angleškega jezika, ki ga danes govori skoraj ves svet.

Učiteljica Vera je postala del naše skupnosti, del kolektiva, del našega vsakdana, in kar samoumevno je bilo, da jo bomo našli v razredu ali v zbornici v klepetu s sodelavkami in sodelavci. Sedaj je prišel trenutek, da bo lahko počela vse, za kar ji je zaradi službe zmanjkovalo časa. Čakajo jo knjige, gledališče, potovanja ...in doooooooooolge počitnice! Naj ji bodo čim lepše.

VČASIH SE POTI RAZIDEJO

Tako se je pred letošnjimi počitnicami z naše šole poslovila vzgojiteljica Manica Drevenšek, ki je sprejela in uvedla v šolo veliko generacij malih, velikokrat prestrašenih, in vedno zvedavih očk.

S svojo ljubeznijo, potrpežljivostjo, prijaznostjo in umirjenim nastopom je marsikomu olajšala prvi vstop v šolo in prehod iz varnega domačega okolja v širni šolski svet.

Želimo ji, da čim prej najde nove poti in izzive na svoji življenjski poti.

UTRINKI

TRINIKI

Glasilo Osnovne šole
Martin Kores Podlehnik
Leto 3 (junij 2009), številka 6

Od nas se poslavljajo učenci generacije 2000-2009

SPOŠTOVANE DEVETOŠOLKE, SPOŠTOVANI DEVETOŠOLCI!

Pred vrati je prav poseben trenutek v vaših mladih življenjih, saj jemljete slovo od vaše osnovne šole, v kateri ste zadnjih devet let preživel veliki del svojega vsakdana. Občutki ne več hoditi po poti, ki ste jo prehajali vsako jutro zadnjih devet let bodo šele prišli za vami. In občutki bodo mešani. Zapuščate osnovno šolo, v kateri ste odrasli v mlade, razmišljajoče osebnosti. In pred vrati so vaši zadnji dnevi tukaj, med in z nami. Trenutno so v teku še zadnji dnevi meseca maja... In seveda maj... Edini mesec v letu, ki na vseh ravneh pretresa devetošolke in devetošolce. Na eni strani mesec ljubezni, na drugi strani zadnji polni mesec, ko ste še v šolskih klopih vaše prve šole in seveda zadnji mesec, ko še poteka silovit boj za zaključne ocene, ko se piše nacionalne preizkuse... Verjamem vam, da je vse obveznosti še posebej težko uskladiti ravno v mesecu maju... Za njim pa pride junij in z njim vaše zaključno spričevalo ter zaključni, valetni, večer. Sledi pa mu slovo... Slovo od vseh sošolk in sošolcev, od vseh učiteljev in ostalih delavcev šole ter od šole same. In s tem ugotavljamo, da je vse minljivo. Minljivi smo ljudje, minljivi so dogodki, minljiva je družba, minljivi so naši občutki, minljive so solze in žal, minljiv je tudi smeh.

Nikoli ne pozabite, da ste bili in boste zmeraj del te šole, katero ste sooblikovali. Nikoli ne pozabite lepih trenutkov tukaj, obdržite stike z vašimi sošolkami ter sošolci, kar ni zmeraj najlažje. Vendar to boste razumeli šele čez leta.

Vse lepo se enkrat konča in za vas se končuje letos. Uživajte na vaši nadaljni življenjski poti, bodite ponosni na vašo šolo, kakor smo mi vsi tukaj v šoli ponosni na vas.

asist. mag. Dejan Kopold

Popotnica mojim učencem

Vsa ta pot doslej – to niso bile vedno lepe in prijetne zadeve. Niso prazne zgodbe, ko pravijo, da če veš, kaj hočeš, in če res hočeš, ti to tudi uspe

...

Življenje nas uči, da iščemo svojo pot. Kaj napisati mlademu umu v popotnico za nadaljnje življenje, ki bo polno vzponov, padcev, novih življenjskih preizkušenj in dogodivščin? Veliko smo skupaj preživeli in velikokrat bili skupaj na preizkušnji.

Ponosen na vaše delo in dosežke sem se zavedal, da bo temu veselju sledil kakšen dan, ki bi ga najraje pozabili. V tistih trenutkih mi je najbolj po glavi rojila misel, da smo z vsakim porazom bližje zmagi. In zmag je bilo veliko. Bila ste generacija, ki je bila uspešna tako na ustvarjalnem področju kot tudi na tekmovanjih iz različnih znanj. Dolgi so bili tudi pogovori, ki so pogosto presegali okvire razrednih ur. Zdeli so se mi pomembni, saj sem vas z njimi skušal usmerjati skozi šolska obdobja in pripravljati na prihodnost. Prihodnost, v kateri se boste morali prebijati skozi težave odrasčanja, doseči zastavljen življenjski in poklicni cilj. Čas, v katerem boste morda imeli več svobode, a z večjo svobodo bodo prišle tudi večje obveznosti.

Želim, da bilo za vas vse, kar ste s pomočjo nas učiteljev pridobili v osnovnošolskih letih, dobra popotnica za doseganje odličnosti in da bi se zavedali, kako pomembno je biti človek, dober in prijazen, radoveden in potrpežljiv, iskren in prepričljiv, več samoobvladovanja, samopotrjevanja in razvijanja svojih sposobnosti.

Vaš razrednik Jaka Feguš

PRESKOČILI SMO PRVO POMEMBNEJŠO ŽIVLJENJSKO OVIRO IN ZDAJ SE MALO ZASKRBLJENI, A POLNI UPANJA IN ŽELJA ZA PRIHODNOST PREPUŠČAMO ŽIVLJENJU, DA NAS PONESE NOVIM IZZIVOM NAPROTI. VSEM, KI STE NAS NA TEJ POTI VODILI, VZGAJALI IN NAM PODAJALI ZNANJA IN ŽIVLJENJSKE NASVETE, SE NA TEM MESTU ZAHVALJUJEMO ZA VAŠ TRUD IN POTRPLJENJE!

9.RAZRED
GENERACIJA 2000/2009

ALEKSANDRA KORES: Aleksandra je prijazna in zelo rada klepeta, vendar se vedno spretno izgone vsem večjim težavam. Svoje šolanje bo nadaljevala na srednji prometni šoli Maribor.

Svojo prihodnost najprej vidim v srednji šoli, ki jo bom obiskovala v Mariboru. S starši se bom videla samo ob vikendih, saj bom v dijaškem domu. Po srednji šoli, upam, da jo bom končala z dobrim uspehom, se bom lahko vpisala na višjo prometno šolo. Tudi na višji šoli se bom trudila po najboljših močeh, saj bi rada postala kriminalistični policist. Ko bom zaključila vse izpite, si bom kar najhitreje poiskala zaposlitev. Vesela bi bila, če bi dobila zaposlitev v bližini svojega doma.

DANIEL ZAJŠEK: Je nagajiv fant, ki si ga bodo učitelji verjetno zapomnili zlasti po tem, da pred poukom ni nikoli pozabil v usta dati žvečilne. V naslednjih 4 letih se bo izučil za mehatronika.

Moj cilj je šolo narediti z dobrim uspehom. Ko bom končal srednjo šolo, bom verjetno delal z očetom v Nemčiji. Živel bom v Podlehniku, saj obožujem to okolje. Namen si imam kupiti motor.

PATRICIJA TRAFELA: Patricia je vedno zelo rada lepa, pri tem skrbi tudi za svojo frizuro. Da bo za frizure lahko skrbela še naprej, se je vpisala v srednjo frizersko šolo Maribor. Sicer je Patricia prijetna punca s stalnim nasmeškom na obrazu.

Končujem osnovno šolo, še nekaj časa je, vsi se veselimo počitnic, a za temi pride nekoliko težje obdobje – srednja šola. Vpisala sem se v srednjo šolo za oblikovaje, ker si želim postati frizerka. Zavedam se, da bo težko, a se v življenju mar-

sikaj tudi naučiš.

TJAŠA IVANČIČ: Vedno išče ogledalo, pa naj bo to steklo grafoskopa, vitrine v učilnici ali ogledala na wc-ju. Je prijetno in živahno dekle, ki je včasih zelo pogrešala prejšnjo šolo in prijateljice. Vpisala se je na srednjo zdravstveno šolo.

Vpisala sem se v zdravstveno šolo v Mariboru. Upam, da bom sprejeta, saj so to moje sanje in moja največja želja. Med šolanjem se ne bom vsak dan vozila domov, temveč bom med tednom v dijaškem domu. Vpisala sem se v dijaški dom za dekleta. Kljub svobodi, ki jo bom imela, bom vsekakor pogrešala svojo družino, predvsem svojo novo sestro.

SARA GLAŽAR: Včasih je trenirala tek navzdol (taekwondo), zdaj pa pleše navzgor. Poleg tega da pleše, igra tudi violino. Vpisala se je na splošno gimnazijo na Ptuj.

Najprej bom čez mesec uspešno zaključila osnovno šolo in se po počitnicah odpravila na Gimnazijo Ptuj, kjer bom nadaljevala svoje izobraževanje. Po gimnaziji se želim vpisati na umetniško fakulteto v Ljubljani, kjer se bom plešno izpopolnjevala. Po končanem izobraževanju si bom ustvarila dom in družino. To je moja prihodnost.

ROBI LAPORŠEK: V prvih letih se mu je vedno mudilo domov in je že ob osmih zjutraj spraševal, kdaj pelje njegov avtobus. Zdaj pa ga nikoli ne zamudi in ga v šoli zvesto čaka do tretje ure popoldan. Je zelo pravičen tako do učiteljev, kot do sošolcev. Svoje šolanje bo nadaljeval na splošni gimnaziji na Ptuj.

Vpisal sem se na Gimnazijo Ptuj. Na gimnazijo ne bom odšel sam, saj so se zraven mene vpisali tudi trije sošolci. Z ostalimi sošolci želim ohraniti stike in z njimi ostati v dobrih odnosih, kot so ti dobri sedaj.

BLAŽ JERENEC: Blaž je kljub nenehnemu upiranju učiteljem še vedno uspešen na vseh področjih, ki se jih loti. Njegova natančnost mu bo gotovo koristila pri nadaljnjem šolanju. Vpisal se je namreč na srednjo gradbeno šolo Maribor.

Devet let, ko smo se z učitelji in drugimi učenci vsak šolski dan srečevali na šolskem stopnišču, je minilo prehitro. To so bila brezskrbna leta, polna otroške igre, novih simpatij ter leta, ko smo vedoželjni osvajali nova znanja, saj vsi vemo, da so le ta ključ do nadaljnjega uspeha in so tudi naše bogastvo.

Odločil sem se za srednjo šolo v Mariboru. Kmalu bom moral zapustiti dom, v katerega se bom vračal le ob koncih tedna, saj bom živel v dijaškem domu in spoznaval nove prijatelje. Tam me ne bo vsako jutro zbudil mamin glas, ampak se bom moral zanašati na svojo budilko in odgovornost, to pa je že velik korak na poti v nadaljnjo življenje in ena od mnogih stopnic, ki jih bo potrebno še prehoditi. Nekatere bodo zame strme in polne ovir. Potrebne bo veliko znanja, izkušenj ter volje, da jih bomo premagali, da pred njimi ne bomo obupali in da bomo izbrali pravo pot.

Prihajajočega dela življenja si ne predstavljam v službi, ki je omejena na štiri stene. Vleče me narava, želja po ustvarjanju, svobodi ter poslanstvo za mir v svetu.

Upam tudi, da bom srečal dekline, ki mi bo všeč in me bo imelo rado tako kot jaz njo.

Ampak kamorkoli me bo pripeljala ta pot, se bom še vedno rad vračal v domače kraje med haloška hribovja, kjer bom ponovno srečal svoje domače, prijatelje iz osnovnošolskih let, kjer vse diši po naravi in domačnosti.

Kdo ve, katere od teh želja se mi bodo uresničile. To je prihodnost, ki si jo želim jaz, vendar življenje mnogokrat naših želj in načrtov ne upošteva. Mogoče je bolje živeti spontano ter brez njih. Toda če prisluhnemo željam nas samih in jim sledimo, vemo, da smo na pravi poti.

VITO VIDOVIČ BINTCHENDE: Za vse si vzame čas in je včasih zasanjan. Zna pa biti tudi pošteno trmast. Igra klavir. Vpisal se je v evropsko gimnazijo na Ptuju.

Zdaj, ko se mi bliža konec osnovne šole, sem začel temeljiteje razmišljati o svoji prihodnosti. Pri 14 letih je še vse življenje pred mano in začenja se čas, ko bom začel sam upravljati s svojim življenjem, s svojo prihodnostjo. Tega se veselim, a me je hkrati tudi strah, saj se bojim, da bom zadel napačne odločitve, ki bodo zaznamovale moje življenje.

V letih otroštva smo z vrstniki oblikovali svoje interese in odkrivali, pri čem smo zares dobri in kaj nas veseli. Vsak od nas ima talente, ki so veliko prispevali k odločitvi, kam smo se vpisali v srednjo šolo. Mnogi smo bili pri tem v zadregi, saj še nismo natančno vedeli, kaj želimo početi v življenju. V nadaljnjih letih bomo dokončno oblikovali svojo osebnost in želje. Naša življenjska pota si bodo različna. Nekateri od nas si bodo oblikovali družino, študirali, opravljali službo. Smo na prelomnici, ko je pred nami še vse življenje. Toliko odločitev je pred nami, a tako malo časa. Glede nadaljnjega šolanja sem najprej omahoval med gimnazijo in srednjo oblikovalsko šolo, na koncu pa sem se odločil za gimnazijo, saj si ne bi rad omejil izbire študija, ki ga želim opraviti po končani srednji šoli. Študij bi vsaj kakšno leto rad opravljal v tujini, saj me zanimajo tuje dežele. Upam, da se bom po tem dobro zaposlil

in oblikoval uspešno kariero. S svojim delom bi rad prispeval k temu, da bi se določene stvari na tem svetu spremenile na bolje. Še posebej me zanima področje varstva narave oz. ekologije. Ko bo prišel pravi čas, bi si morda rad ustvaril tudi družino.

A tudi če v mojem življenju ne bo vse čisto tako, kot sem si zamislil, bom zadovoljen, saj življenje ne bi bilo tako zabavno, če ne bi bilo presenečenj. Vseeno upam, da bom kot starec lahko z mirno vestjo rekel, da sem večino svojih ciljev izpolnil.

SAMO KRAJNC: Samo je zelo zagret za igranje bas kitare, zaupamo pa vam lahko tudi njegovo malo odvisnost: čokolado. Svoje šolanje bo nadaljeval na tehniški gimnaziji v Mariboru.

Čeprav gremo vsi v isto mesto, ne gremo vsi v isto šolo, zato se bomo oddaljili od svojega najboljšega prijatelja. V šolo, ki smo si jo izbrali, smo se vpisali, ker nas ta smer šolanja zanima in ne zato, ker so tako hoteli starši ali kdo drug. Jaz sem se vpisal v Tehniško gimnazijo v Mariboru, kjer bom stanoval v dijaškem domu, saj bi bilo za vožnjo domov preveč naporno. Ko bom končal šolanje v Tehniški gimnaziji, se bom, če bom imel zadostno število točk, vpisal na arhitekturo. Če me pa tja ne bodo sprejeli, pa bom šolanje nadaljeval v višji gradbeni šoli, saj bi rad poklic opravljal kot inženir gradbeništva. Ta poklic bi opravljal, ker mi je to delo všeč in se ne sprašujem, koliko plače bom imel.

MATEJA PLAJNŠEK: Mateja ima zelo rada oblikovanje. Tako svoje frizure, kot tudi drugih stvari, zato se je vpisala na Srednjo oblikovalsko šolo Maribor.

Moja prihodnost? Hm, kot sem že prej omenila, želim postati modna oblikovalka. Želim obrniti modne smernice, najstnike in odrasle pritegniti, da bi spremenili način oblačenja. Pri tem ne mislim, na stil ali slog oblačenja, ampak iz česa so narejena oblačila in nakit, ki jih nosijo.

TANJA RIBIČ: Tanja je mirna oseba, a zna biti včasih tudi nagajiva. A ne pozabimo: tiha voda bregove dere. Vpisala se je na srednjo ekonomsko šolo, kjer se bo izšolala za aranžerko.

Dolgo sem se odločala za poklic, a na koncu sem le izbrala. Odločila sem se za ekonomsko šolo na Ptuj, smer aranžerski tehnik. V mislih, da grem v srednjo šolo, me je tudi malo strah. Ne vem, kakšni bodo moji učitelji, kako me bodo sprejeli

sošolci in sošolke ter kakšen bo prvi šolski dan v srednji šoli. Na misel "prihodnost" me kar stresa, a rada bi nekaj postala, želim si doseči svoj cilj..

SARA KURE: Uživa v upiranju učiteljem, najraje z žvečenjem čigumijev. Drugače je pa prijetno in nasmejana dekle, ki je k nam prišlo iz Maribora. Vpisala se je na Srednjo prometno šolo Maribor.

Po končani osnovni šoli bom obiskovala Prometno šolo, saj me že od mladih nog zanima področje kriminalitete in policijskega dela. Zato sem se tudi odločila za to šolo. Po končani srednji šoli se želim šolati tako dolgo, da bi se potem lahko zaposlila kot policistka ali kriminalistka v tujih državah. Upam, da se mi bodo zastavljeni cilji uresničili, čeprav vem, da me do tega čaka še veliko neprijetnih izkušenj in naporov. Upam, da bo teh izkušenj zelo malo.

AMADEJA JUS: Amadeja je zgovorna punca z obilo smisla za humor, ki jo vsak dan videvamo nasmejana. Uspešna je tudi pri igranju saksofona. Vpisala se je v evropsko gimnazijo na Ptuj.

Mladost je čas odločanja, ko izberemo svojo pot v prihodnost. To je čas, ko si izdelamo osnutek svojega življenja. Že naprej se odločimo, kaj od življenja pričakujemo, kje se vidimo čez dvajset let. Ali doma za štedilnikom ali v tujini kot predstavnico svoje države.

Vsak ima torej svoj načrt o življenja, tudi jaz. Čeprav ta še ni natančno izrisan, si ga predstavljam glede na želje, ki jih imam ta trenutek. Vsekakor nameravam še kar nekaj časa hoditi v šolo. Po devetih letih osnovne šole se mi je začelo svitati, da lahko to, kar mi povedo učitelji, marsikje porabim. Pred nekaj leti sem bila še namreč prepričana, da učitelji ne delajo nič in da bom to postala tudi sama. Vendar sem ugotovila, da to ne gre čisto tako ter da učiteljstvo ni zame.

Kadarkoli sem se srečala s katerim novim poklicem, sem to hotela postati tudi sama. Zdaj, ko pa sem iz obdobja otroštva, na žalost, že skoraj popolnoma prešla, pa vem, kakšne so moje zmožnosti, zanimanja in kaj hočem postati. Ker imam rada tuje jezike in potovanja, sem se vpisala na evropski oddelek Gimnazije Ptuj. Potrudila se bom, da bom postala novinarka, saj je to moja želja. V tem trenutku. Veliko možnosti je, da si bom spet premislila.

Ne strinjam pa se z rekom: »Ne zanima me preteklost. Zanima me prihodnost, ker bom v njej preživel preostanek svojega življenja.«, saj ima preteklost mnogo opraviti z našo odločitvijo o prihodnosti. Zanimati nas morajo preteklost, sedanjost in prihodnost, da se lahko odločimo o svojem življenju.

Preteklost zato, ker smo morda v otroštvu spoznali nekaj, kar nam lahko spremeni življenje. Sedanjost, da vemo, kakšne so na trenutne želje, in prihodnost, da ugotovimo ali se vidimo na željenem mestu čez deset, petnajst, dvajset let. In jaz bom pri svoji odločitvi upoštevala vse tri čase.

Torej- mladost je čas odločanja. Stičišče sedanjosti, preteklosti in prihodnosti. Čas, ko si izberemo svoje življenje, spoznamo nove stvari, pomembne za naš razvoj. In čeprav se zdaj dogaja mnogo lepih stvari, ta čas še zdaleč ni tako nedolžen, kot mislijo odrasli, saj nam zariše življenje.

ŽAN PLAVČAK: Žan je velik ljubitelj kebaba, včasih si pa vzame čas tudi za svojo harmoniko. Upajmo, da iz teh dveh stvari ne bo poskušal narediti poskusa, saj se je vpisal na kemijsko šolo Ruše.

Po končani osnovni šoli se bodo najprej začele dvomesečne počitnice. Po dolgem počitku pa v 1. letniku spet s polno paro med knjige. V srednji šoli nas na srečo ne bodo mučili devet let, ampak le štiri, če pa se bo kdo odločil, bo lahko nadaljeval s študijem. Jaz sem se odločil za srednjo kemijsko šolo v Rušah. Po končani srednji šoli pa se bom najverjetneje odločil tudi za študij.

IVAN PERNEK: Ivan obvlada vse računalnike in se z njimi tudi veliko ukvarja, zato se je vpisal v računalniško šolo Mariboru. Je bolj tih in prijazen do vseh sošolcev.

V prihodnosti želim doseči zastavljene cilje, želim postati programer. Šel bom na SERŠ, ki bi jo rad končal s prav dobrim uspehom, a vem, da se bom moral za tak uspeh še kako potruditi. Hkrati bi rad obiskoval treninge nogometa, preizkusil pa bi se tudi v šahu. Obe aktivnosti me zelo zanimata. Sodeloval bi rad v različnih šolskih projektih. Ko bom imel dovolj znanja, bom mogoče izdeloval programe, igre in morda izumil kakšno novost, povezano z računalniki in telefoni.

HERMINA PULKO: Hermino smo vedno poznali kot najbolj tiho bitjece našega razreda, vendar smo začeli opažati, da postaja vedno bolj klepetava in živahna.

ROK VINKO: Poznamo ga kot zelo zgovornega in živahnega. Tako kot Ivan ima tudi Rok zelo rad računalnike. Verjetno sta tudi zato tako dobra prijatelja. Tudi on se je vpisal v računalniško šolo, vendar na Ptuj.

Po osnovni, srednji šoli in študiju si želim dobro zaposlitev. Želim postati programer, saj me to delo zelo veseli.

TADEJ DREVENŠEK: je vedno lačen in naga-jiv, a nikoli nič kriv. Večkrat nam dan polepša z igranjem na harmoniko. Ker ga zanima tehnika, se je vpisal v srednjo elektrotehnično šolo Ptuj.

Prišel je čas, ko se nam otroštvo izteka, ko si vsak izbere svojo življenjsko pot.

Nedolgo nazaj smo kot prvošolčki prestopili šolski prag, a zdaj kot devetošolci izbiramo svoje življenjske poti. Vseh devet let je zapečatenimi v naših spominih, enim v dobrih, drugim v malo slabših.

